

La Société Patriotique d'Entraide Mutuelle Polonaise
Polish Patriotic Brotherhood Aid Society
Polskie Towarzystwo Patriotyczne Bratniej Pomocy

Polskie Towarzystwo Patriotyczne Bratniej Pomocy, popularnie zwane "Bratnia Pomoc", jest w Montrealu drugą najdłużej istniejącą organizacją polonijną. Jest kontynuacją Towarzystwa im. Józefa Piłsudskiego, założonego w roku 1924, z którego 31.08.1926 r. powstało Polskie Towarzystwo Patriotyczne Bratniej Pomocy, organizacja o świeckim profilu działania oraz druga organizacja, o profilu religijnym, która przyjęła nazwę Polska Liga Katolicka

Inną organizacją polonijną w Montrealu, która aktywnie działa od tamtego czasu do dzisiaj, jest Towarzystwo Białego Orła. Obecnie Polonia Montrealska jest o wiele większa, mamy ponad 30 organizacji wchodzących w skład Kongresu Polonii Kanadyjskiej okręgu Quebec. Część została założona przez emigrację polską przed II Wojną, a reszta później. Ludzie pierwszej fali emigracyjnej, w większości ciężko pracując na utrzymanie własnych, często licznych rodzin, potrafili się zorganizować, aby w razie nieszczęść życiowych wzajemnie sobie pomagać, o czym świadczy choćby PTPBP z jej statusem.

Nowo przybyli, przeważnie bez znajomości tutejszych języków, czuli się wyobcowani. Łącząca ich solidarność pomagała im przetrwać. Nie było wtedy darmowych kursów języka dla imigrantów ani bezpłatnej opieki lekarskiej. Mimo trudnych początków budowano pierwsze polskie kościoły w Montrealu oraz domy dla organizacji, aby móc się spotykać..

PTPBP skupiało Polaków z dzielnicy Point St. Charles. Jego członkowie starali się przekazać język polski i tradycję młodemu pokoleniu. Organizacja szybko się rozwijała. Myślą przewodnią było zjednoczenie Polaków mieszkających w tej dzielnicy oraz posiadanie własnego domu, gdzie można by podtrzymywać życie towarzyskie i wspólnie obchodzić święta narodowe.

W 1930 roku Bratnia Pomoc poświęciła swój pierwszy sztandar. W 1932 uzyskała zatwierdzenie swojego aktu prawnego, czyli statutu (charter). W 1936 organizacja zakupiła dom przy ulicy 1862 Wellington. Uroczyste otwarcie połączone z bankietem odbyło się w drugi dzień Świąt Bożego Narodzenia. Posiadanie własnego domu umożliwiło rozwinięcie szerszej działalności. Powstał zespół teatralny „Tęcza”, chór i orkiestra mandolinowa. Można było rozwijać działalność, urządzać imprezy na cele dobroczynne oraz rozwijać współpracę z innymi organizacjami polonijnymi.

Po II Wojnie, wielu z nowej fali emigrantów zasilalo szeregi Towarzystwa. Opiekowano się przybywającymi z Anglii żołnierzami Polskich Sił Zbrojnych na Zachodzie oraz wysyłano paczki z pomocą do Polski. W 1946 r. członkowie Bratniej Pomocy uroczyście obchodzili 10-cio lecie pracy we własnym domu, a w 1951 „Srebrny Jubileusz”, czyli 25-lecie działalności. Życie niosło ze sobą wiele zmian, odchodzili jego założyciele i wierni członkowie, a przybywali nowi.

W 1974 Bratnia Pomoc objęła patronatem bardzo znany i popularny Polsko-Kanadyjski Zespół Pieśni i Tańca PODHALE. Udostępniono mu swoją siedzibę, pomagając w ten sposób w kontynuowaniu jego działalności. Patronat nad tym zespołem trwa do chwili obecnej.

W 1976 r. PTPBP uroczyście obchodziło swój Złoty Jubileusz, czyli 50-cio lecie istnienia. W 1986 (60-lecie) dom przy Wellington

został sprzedany ze względu na brak funduszy na remont, ale organizacja nadal działała aktywnie. Przez kolejnych 10 lat wynajmowano salę w domu Grupy I PKTWP przy 2721 Joliceur.

W październiku 1996 roku, w 70-tą rocznicę powstania PTPBP odbył się uroczysty bankiet i poświęcono drugi sztandar, o który zabiegał śp. Jan Wolak (był prezesem przez 14 lat). Później, na spotkaniu z okazji Świąt Bożego Narodzenia, członkowie z ponad 25-letnim stażem otrzymali okolicznościowe puchary.

Lata płynęły i oto w roku 2001 Polskie Towarzystwo Patriotyczne Bratniej Pomocy doczekało się 75-tej rocznicy założenia, czyli Diamentowego Jubileuszu, który uczczono uroczystym bankietem.

Od roku 2002 członkowie organizacji spotykają się każdego miesiąca w siedzibie Towarzystwa Białego Orła, przy 1956 Frontenac w Montrealu. Współpraca z Zarządem Białego Orła układa się pomyślnie.

W roku 1926 organizacja uchwaliła swój statut, do którego poprawki wniesiono w roku 1946, 1975, 2002 i 2014. Statut, jako najwyższe prawo obowiązuje wszystkich członków. W roku 2004 został zorganizowany pierwszy Bal Chopina na terenie Montrealu, gdzie Polskie Towarzystwo Patriotyczne Bratniej Pomocy reprezentował prezes Zdzisław Adamczewski wraz z małżonką, Jadwigą.

W 2005 roku, podczas bankietu z okazji 25-tej rocznicy Solidarności, gdzie gościem honorowym był Lech Wałęsa, grupę reprezentował prezes i niektórzy członkowie. Wielu działaczy odeszło na wieczny spoczynek, przychodzą nowi i zawsze wszyscy w organizacji pracują wydajnie, w atmosferze wzajemnego zaufania, lojalności i solidarności. Organizowane są

wspólne wycieczki, przyjęcia z okazji świąt religijnych i narodowych, zarówno polskich jak i kanadyjskich.

Myślą przewodnią Polskiego Towarzystwa Patriotycznego Bratniej Pomocy jest w dalszym ciągu utrzymanie polskości wśród członków, realizowanie haseł braterstwa, podtrzymywanie życia towarzyskiego, a także niesienie pomocy potrzebującym.

Bratnia Pomoc zawsze dawała wsparcie finansowe innym organizacjom. Przez lata wydała kilkadziesiąt tysięcy dolarów na dotacje. Pomocy udzielano nie tylko Polakom w Montrealu, ale również wysłano pomoc dla powodzian w Manitobie i w Polsce, dla inwalidów i domów dziecka, a także wsparto XIV Wielką Orkiestrę Świąteczną.

W Montrealu Bratnia Pomoc pomaga finansowo szkołom polonijnym (Studentom przyznawane są stypendia za pośrednictwem Fundacji Społeczno-Kulturalnej, której Bratnia Pomoc przekazała w tym celu 10 tys. dolarów), harcerstwu, zespołom tanecznym, Fundacji przy Domu Starców, kościołom. Na pomnik Jana Pawła II, który stoi koło kościoła Matki Boskiej Częstochowskiej przekazano 5 tys. dolarów. W każdym roku staramy się pomóc najbardziej potrzebującym, na ile nam pozwala budżet.

W roku 2016 Bratnia Pomoc obchodziła 90 lecie istnienia. Z tej okazji 22 października odbył się uroczysty bal. Udział w nim wzięli przedstawiciele organizacji polonijnych, polskiej szkoły, harcerstwa, zespołu Podhala, grupa taneczna Tęcza, ks. Dariusz Szurko z kościoła Św. Trójcy i przedstawiciel Ambasady RP w Ottawie, pan Zbigniew Chmura.

Otrzymaliśmy gratulacje od wielu organizacji polonijnych jak również od premiera Kanady hon. Justin Trudeau i premiera prowincji Quebec, pana Philippe Couillard.

W chwili obecnej Bratnia Pomoc liczy 45 członków. Najstarsza członkini urodziła się 24 września 1925 roku, czyli ma 92 lata. Najdłużej będącą członkiem jest pani Stanisława Szpak, która należy do organizacji od 11 stycznia 1974 roku - czyli 43 lata. Członkami Zarządu na lata 2016-2018 są: Teresa Brylewicz, Ryszard Błażewicz, Maria Lenar, Wanda Błażewicz, Aldona Janiszewska, Elżbieta Korzeniewska, Danuta Michaliszyn, Krystyna Religa, Maria Bartaś, Teresa Piotrowska, Roman Brylewicz, Iwona Borowiec. Teodora Marchewka.

Członkowie spotykają się raz w miesiącu na zebraniach, po których ma miejsce symboliczny poczęstunek (kanapki, ciastka i napoje). Towarzystwo zaprasza do współpracy.